

Анастасия Орлова

Прятки

(Из книги «Обожаю ходить по облакам»)

Однажды играли мы с братом в прятки. Брата найти легко. Он спрячется и кричит: «Ищи меня!». Я прятался под кроватью, брат – за диваном. Я – в шкафу, Тёма – за дверью. Я – за шторой, Тёма – под столом.

А потом я спрятался в ванной. Сажу в темноте, затаился. Сам хихикаю от радости. Скрючился у стиральной машинки. Вот, думаю, как я хорошо придумал – в ванной спрятаться. Ни за что он меня не найдёт! И опять хихикаю придушенно, чтобы себя не выдать.

А Тёма меня действительно не находит. Мне уже скучно стало в темноте одному сидеть. А Тёма меня всё не находит и не находит. У меня уже в ноге шарики перекатываются от сидения, а Тёма меня всё меня найти не может.

Тут в ванную заходит мама. А она свет забыла включить. И в темноте как наступит мне на ногу. Я как заорю! Мама чуть в обморок не упала. Никогда она не слышала, чтоб стиральные машины орали.

А брат забыл, что я с ним в прятки играю, и уже давным-давно строит себе башню из конструктора.

Количество знаков - 813

מחבואים

יום אחד שיחקתי עם אחי מחבואים. קל למצוא אותו. הוא מתחבא וצועק: "תחפש אותי!"
אני התחבאתי מתחת למיטה, הוא מאחורי הספה. אני- בארון, טיומה- מאחורי הדלת.
אני- מאחורי הוילון, טיומה- מתחת לכיסא.

אחרי זה התחבאתי בשירותים. יושב בחושך, מסתתר. מגחך משמחה. מכורבל ליד
מכונת הכביסה. "הנה" - אני חושב "איזה יופי המצאתי – להתחבא בחדר האמבטיה,
אין מצב שהוא ימצא אותי!" ושוב צחקתי בשקט, כדי לא להסגיר את עצמי.

וטיומה באמת לא מצא אותי. כבר משעמם לי לבד בחושך. וטיומה לא מוצא ולא מוצא.
הרגליים שלי כבר מעקצצות מישיבה, וטיומה עוד לא מצא אותי.

והנה אמא נכנסת לשירותים. את האור היא שכחה להדליק. בחושך איך שהיא דרכה על
הרגל שלי, ואיך שאני צעקתי! אמא כמעט התעלפה, היא מעולם לא שמעה מכונת
כביסה צועקת.

ואחי כבר שכח שאני משחק איתו מחבואים וכבר מזמן בנה מגדל בהרכבה .